

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., s. r. o., M. B.**, zast.: Mgr. V. Š., advokát, N., B., proti žalovanému: **G. B., C., B.**, zast.: Mgr. J. G., advokát, H., B., **o zaplatenie 966,27 eur istiny a prísl.** na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 03. 2010 č. k. 2Cob 16/2009-133, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave. zo dňa 09. 03. 2010 č. k. 2Cob 16/2009-133 **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 22Cb 74/2008-109 zo dňa 01. 10. 2008 tak, že žalobu zamietol.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 22Cb 74/2008-109 zo dňa 01. 10. 2008 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie 29 119,- Sk z titulu bezdôvodného obohatenia a na náhradu trov konania 8 676,- Sk do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozsudok odôvodnil tým, žalovaný prístup k internetovej stránke žalovaného www.katasterportal.sk podmieňoval do 31. 08. 2007 zaplatením peňažného preddavku vo výške 100,- Sk a za vyhľadávanie a zobrazenie informácií prostredníctvom predmetnej internetovej stránky požadoval odplatu v zmysle cenníka, ktorú zrazil z preddavku. Za obdobie od 25. 02. 2004 do 20. 08. 2007 zaplatil žalovanému 38 000,-

Sk. Časť 2 890,- Sk bude žalobcovi vrátená a 6 000,- Sk je už premlčaná. Zostatok 29 119,- Sk považoval za plnenie bez právneho dôvodu, ktorého vrátenia sa dožadoval v žalobe. Konštatoval, že žalovaný je rozpočtovou organizáciou, právnickou osobou, ktorého povinnosťou je okrem iného i budovanie, správa centrálnej databázy písomných informácií katastra nehnuteľností. Na sprístupnenie informácii z katastrálneho portálu sa vzťahuje zák. č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý stanovuje, že povinná osoba musí informácie zverejniť na voľne prístupnej internetovej stránke, čo znamená, že zverejnenie informácií je bezplatné, a preto nemôže byť podmienené žiadnou úhradou. Usúdil, že takéto poskytovanie informácií nie je možné podriaďovať pod ustanovenia § 11 ods. 3 zákona č. 215/1995 Z. z..

Krajský súd ako súd odvolací bol toho názoru, že zákon č. 215/1995 Z. z. je vo vzťahu k zákonu č. 211/2000 Z. z. zákonom špeciálnym, ktorý ako je uvedené v § 1 zákona upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

Podľa § 2 odseku 1 uvedeného zákonného ustanovenia, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Usúdil, že predmet úpravy zákona č. 211/2000 Z. z. a zákona č. 225/1995 Z. z. v otázke druhu ani rozsahu informácii nie je totožný a ich vzťah možno vyjadriť vzťahom *lex specialis* k *lex generalis*. Preto zákon č. 211/2000 Z. z. nemá derogačné účinky vo vzťahu k ustanoveniu § 11 ods. 3 zákona č. 215/1995 Z. z. Tento účinok nastal až vydaním novely zákona – zákona č. 215/1995 Z. z. zákonom č. 346/2007 Z. z. účinnej od 01. 09. 2007 tak, že ustanovenie § 11 ods. 3 zákona č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii znie nasledovne: „Informácie zo štátnej dokumentácie sa poskytujú a sprístupňujú za odplatu; to sa nevzťahuje na:

a) osoby oslobodené od platenia správnych poplatkov podľa osobitného predpisu,

b) informácie sprístupňované prostredníctvom katastrálneho portálu z informačného systému katastra nehnuteľností, ktorý je spravovaný na centrálnej úrovni; tieto informácie nie sú verejné listiny podľa osobitného predpisu“.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania prvostupňového i odvolacieho rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie, v ktorom ho navrhol zrušiť.

Prípustnosť dovolania žalobca oprel o ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Odvoláva sa na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. 05. 2004 sp. zn. ÚS 226/2003, podľa ktorého za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Uvádza jednotlivo na ktoré odvolací súd podľa neho nereagoval, nevysporiadal sa s nimi. Namieta, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnení jediným argumentom a to, že predmet úpravy zák. č. 211/2000 Z. z. a zák. č. 225/1995 Z. z. nie je v otázke druhu ani rozsahu totožný a ich vzťah možno vyjadriť vzťahom subsidiarity a generality. Tvrdí, že aplikácia príslušných právnych noriem odvolacím súdom vybočila z elementárnych a všeobecne rešpektovaných výkladových zásad pričom právne posúdenie nesie zjavne znaky ľubovôle a arbitrárnosti, keď zjavne odlišné spôsoby poskytovania informácií podľa ZSI a podľa zák. č. 215/1995 Z. z. posúdil ako totožné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal dovolanie predovšetkým zo zreteľa jeho prípustnosti podľa § 236, § 237 a § 238 ods. 5 O. s. p. a dospel k záveru , že prípustné nie je.

Podľa § 238 ods. 5 O. s. p.) dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Konanie na Okresnom súde Bratislave II začalo podaním návrhu došlým 19. 09. 2007, kde minimálna mzdy predstavovala 7 600 Sk, t.j. 252,27 eur.

Dovolací súd preskúmal tvrdenie dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je odôvodnený v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Pokiaľ odvolateľ namieta, že odvolací súd v odôvodnení uviedol na jeho tvrdenia jediný argument a to, že zák. č. 212/2000 Z. z. je v otázke rozsahu a druhu informácii *lex generalis* a zák. č. 225/1995 Z. z. *lex specialis*, odôvodnenie napadnutého rozsudku tento záver dovolateľa nepotvrďuje.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že je v súlade s ust. § 157 od. 2 O. s. p. Uvádza sa v ňom, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako a s akým odôvodnením rozhodol súd I. stupňa. Odvolací súd sa v odôvodnení náležite sa vysporiadal s podaným odvolaním, jasne a stručne vysvetlil, z ktorých dôkazov a zákonných ustanovení vychádzal a akými úvahami sa pri ich výklade a aplikácii riadil a ako vec právne posúdil.

Dovolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom, ktorý dovolateľ cituje na str. 23 svojho dovolania.

Uvádza „Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa námietkami, argumentami a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie /Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993/“ (ÚS 410/2006). V tomto citáte má základný význam vymedzenie rozsahu povinností súdu zaoberať sa námietkami argumentami a návrhmi na vykonanie dôkazov účastníkov tým, že musia mať význam pre rozhodnutie veci.

Treba však konštatovať, že dovolateľ tento ním citovaný právny názor nerešpektoval, keď odvolaciemu súdu vytýka, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, že „pokiaľ ust. § 11 ods. 3 zák. č. 215/1995 Z. z. oprávňuje žalovaného požadovať za sprístupnenie informácii akúsi odplatu podľa osobitného predpisu, ktorým mal byť podľa odkazu pod čiarou zák. č. 18/1996 Z. z. o cenách, ide o legislatívny nezmysel a obsolentnú právnu normu.!

Rovnako nemožno podľa názoru dovolacieho súdu dôvodne odvolaciemu súdu vytýkať, že sa nestotožnil ani nevysporiadal s mienkou dovolateľa, že „novela zák. č. 215/1995 Z. z. účinná od 01. 09. 2007 je legislatívnym potvrdením predchádzajúceho právneho stavu a treba ho chápať ako prejav zákonodárnej moci prinútiť žalovaného

postupovať v súlade so ZSI, určite však nemá za následok akceptáciu predchádzajúceho protiprávneho konania žalovaného.“

Uvedenú argumentáciu žalobcu objektívne nemožno považovať za takú, že by vysporiadanie sa s ňou malo význam pre rozhodnutie veci v ktorej účastníkov zastupujú erudovaní advokáti.

Z uvedených zistení dovolací súd vyvodil záver, že prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ktorú dovolateľ odôvodnil nedostatkom riadneho odôvodnenia napadnutého odvolacieho rozsudku, nie je daná a pretože nezistil ani vady konania na ktoré musí prihliadať ex offio, dovolanie žalobcu v súlade s ust. § 234 bod. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 241 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. Keďže žalovanému žiadne trovy dovolacieho konanie nevznikli dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislava 14.júna 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová